

Cæterum in præfenti hypothefi, quælibet removebatur difficultas, quia vis fiat potius in defectu potestatis, quam voluntatis, cum enim Testator substitutionem fratrum coarctaverit ad determinatam summam sc. 600. filia relictam ibi, *voles, che succedino in d. somma li suoi fratelli &c.* utique substitutio protrahi non poterat ad cætera bona, quæ post obitum Patris obventura erant in filiam, ideoque substitutio præmissa modo restricta ad certam summam subsistere non valebat in linea pupillari, quia licet per *Text. in leg. cohæred. ff. de vulg. & pupillar.* tribuatur Patri facultas pupillariter substituendi filio impuberi in re certa instituto, conclusio tamen non procedit, quando eidem Impuberi in re certa instituto, datus fuit, prout hic, alius cohæres universalis, alias enim sequeretur absurdum, quod Impubes partim ex testamento, & partim ab intestato decederet, quemadmodum explicando d. *Textum* recte admonet *Card. de Luc. de fideicom. disc. 122. sub n. 3. vers. atque videtur Rot. in Auximana Successionis 13. Martii 1702. §. Non adversante cum seqq. cor. bo. mem. Ansaldo, & firmat decisio diei 31. Januarii 1724. §. Neque obflare in fin. cor. R. P. D. meo Crispolto.*

Et ita remissivè in reliquis habentibus se Dominis ad prædictam decisionem R. P. D. mei Crispolti, utraque parte audita responsum fuit.

REVERENDISS. P. D. FOSCARO

ROMANA ALIMENTORUM.

Lunæ 24. Aprilis 1719.

ARGUMENTUM.

Alimenta loco duarum unciarum filiis naturalibus assignata sunt transmissibilia ad hæredes. Pater naturalis decedens cum testamento quando dicitur noluisse adimere filio successionem in duabus unciis.

SUMMARIUM.

- 1 Alimenta regulariter non transmittuntur ad hæredes.
- 2 Et de alimentis spurio debitis. Declara ut num. 3. & 4.
- 3 Filiis naturalibus debentur duæ unciæ in hereditate Patris.
- 4 Alimenta filiis naturalibus assignata vice duarum unciarum transmittuntur in hæredes.
- 5 Et tali casu filius naturalis potius dicitur habere duas unciæ quàm alimenta.
- 6 Filius naturalis non potest petere duas unciæ contra Patris testamentum.
- 7 Pater naturalis, relinquens filio quod de jure, præservat illi subcessionem in duabus unciis.
- 8 Alimenta subsidiaria debentur filiis etiam exhæredatis.
- 9 Testatoris provisio inutilis non debet esse.
- 10 Patris dispositio extendenda favore filiorum naturalium in concursu cum hæredibus extraneis.
- 11 Filius naturalis electis alimentis prohibetur petere duas unciæ.

- 12 Alimenta hujusmodi duas unciæ consumunt.
- 13 Decisio à partibus acceptata non est in dubium revocanda.

DECISIO XXVI.

Relaxato ab A. C. Cincio favore fratrum de Leonibus mandato pro alimentis ad rationem sc. 3. pro quolibet mense præstandis ab Hæredibus Camilli Arcucci, à quo per medium Benedicti filii naturalis, iidem Actores mediâ descendunt, deindeque in suspensivo ex rescripto Signaturæ Justitiæ Causa mihi delegata cum clausula S. Q. E. cum hoc interim in scenam prodierit Antonia altera filia dicti Benedicti, quæ integram præstationem alimentariam mensuorum sc. 6. inter ipsam, & Juliam Luciam fororem Actorum matrem distributam, debitam sibi esse contendebat, quatenus Actoribus non amplius competere alimenta, consueto dubio, An mandatum A. C. esset exequendum, addidit, seu potius novum esset relaxandum, eoque hodie proposito, Domini dixerunt, mandatum A. C. esse exequendum, Proptereaque nulla vacante alimentorum portione, quæ per jus accrescendi potuisset ad Antoniam devolvi, quoad novum mandatum negativè responderunt.

Quod autem dd. fratribus alimenta debita sint, perspicuum reddebatur ex quo enunciatus Benedictus eorum Avus maternus prius in Tribunali A. C. & postmodum in S. Rota obtinuerit taxationem alimentorum ad rationem scut. 6. pro quolibet mense jure successionis sibi debita in Bonis Camilli Patris naturalis, ut præ se fert decis. 644. signanter num. 3. cor. bon. mem. Emer. jun. in hac Causa evulgata; Unde vita functo Benedicto, jus consequendi d. alimenta, quemadmodum in Juliam Luciam pertransivit, ita in istius defectum ad Actores pervenit, non aliter, ac penes dd. Autores permanerat; Nam licet alimenta regulariter ita firmiter inhæreant Alimentario, ut secuto illius obitu, extinguantur, & pereant, neque sint transmissibilia ad hæredes, ut generaliter habetur in l. fin. §. Dominus ff. de usufr. & in l. firmio in fine ff. quando dies legat. cedat. & agendo de alimentis filio spurio præstari solitis, Paleot. de noth. & spur. cap. 25. num. 8. Merend. contr. jur. tom. 3. lib. 13. cap. 2. num. 15. Menoch. de arbit. cas. 169. num. 10. Bellon. de jur. accresc. cap. 7. quæst. 26. num. 25. Capic. decis. 181. n. 3. de Franch. dec. 283. n. 7. Rot. cor. Pen. decis. 1170. num. 5.

Hujusmodi tamen juris dispositio recte procedens quoad plura, & vera alimenta, ex æquitate, vel in subsidium præstata, prout sunt illa filiis spuris assignata, de quibus loquuntur auctoritates mox allegatæ, certissimam in præfenti facti specie patiebatur limitationem, eo quia agebatur de alimentis successionis jure assignatis, quæ sub specie quamvis, & denominatione alimentorum proprius tamen successioni, quam alimentis accedunt, & assumunt naturam, & qualitatem portionis hæreditariæ, ac cum ea pariformiter regulantur; Proptereaque quemadmodum transmissibilis erat portio hæreditaria, scilicet geminæ illæ unciæ, quas lex filiis naturalibus defert, juxta *Text. in aut. licet Cod. de natur. liber.* ita pariter transitoria quoque ad hæredes adjudicanda sunt alimenta in illarum locum subrogata, ut agendo de alimentis subrogatis loco legitimæ tenent magis commu-

communiter Roderic. in l. quoniam in prioribus limit. 2. C. de inoff. test. Covar. de matrim. part. 2. cap. 8. §. 6. numer. 15. Mol. de Primog. Hisp. lib. 2. cap. 15. numer. 10. Surd. de alim. tit. 5. q. 1. numer. 31. & 32. Bos. de alim. cap. 14. §. 3. numer. 863. Gratian. disc. for. cap. 44. numer. 7. & in specie, quod filius naturalis, cui jure, & causâ successionis præstantur alimenta, percipere dicatur per fictionem juris duas unciæ potius quàm ipsa alimenta bene advertit Bellon. de jur. accresc. cap. 7. q. 26. numer. 11. & seq.

Nec obstitit, quod cum Camillus obierit testatus, quo in casu nulla Benedicto debita esse poterat successio, juxta *Glos. in l. 1. vers. naturales ff. de bonor. possess. contr. tabul.* Alimenta succedere nequiverunt loco duarum unciarum, à quibus præterea idem Benedictus repulsus fuerat per Sententiam A. C. in Judicatum transactam; Etenim Camillus licet poterat, non tamen Benedictum filium præterit, sed ei præstari mandavit, quello, che de jure, e secondo le legi sono obligato darli, undè applicando dispositionem paternam dispositioni juris, prout dicta verba præ se ferunt, si secundum istam Benedictus cepisset duas unciæ, eadem quoque præservatæ ceteri debent à Testatore, ad tradita per *Crass. §. Institutio quæst. 14. numer. 9. Clar. §. Testamentum quæst. 38. numer. 12. Civoc. discept. 7. numer. 5. Torr. de majorat. Ital. par. 2. quæst. 39. numer. 228. Rot. in rec. disc. 106. numer. 7. part. 9. Eo certius quia alias restringendo relictum ad sola alimenta subsidiaria, quæ in quocumque casu etiam positivæ exhæredationis fuissent debita, Dec. in l. 1. numer. 11. C. de Bonor. poss. contr. Tab. Paleot. de noth. & spur. cap. 34. numer. 10. Barry de success. lib. 1. tit. 8. numer. 13. Surd. de alim. tit. 8. lib. 8. numer. 4. dicta provisio nedum inutilis remaneret contra vulgatam regulam, de qua Rot. coram Arguell. decis. 54. num. 40. coram san. mem. Alex. VIII. decis. 97. numer. 56. & in Romana Domus, seu Palatii 31. Jan. 1710. §. Præsertim coram R. P. D. meo Crispo, sed insuper coarctaret dispositionem legis, quando ex præsumpta Patris intentione illam potius deberet extendere, præsertim in concursu hæredum extraneorum per ea, quæ ad propositum animadvertit *Merlin. de legit. lib. 1. tit. 2. quæst. 4. numer. 1. in fin. absque eo quod contrarium statuerit præcitata sententia A. C. nam illa prodiit postquam idem A. C. jam favore Benedicti decreverat alimenta, quod stante datum non est ex dicta sententia arguere ad exclusionem successionis legalis, cum hæc semper fuisset indebita quoad perceptionem unciarum femel ac Benedictus præelegerat alimenta, juxta veriorum sententiam, quam latè tuentur**

Surd. de Alim. tit. 7. quæst. 11. à numer. 5. alii- que relati per Boss. eod. tract. cap. 6. §. 2. n. 168. Et hæc delibasse satis fuit saltem per modum dubiam reddendi, & incertam Benedicti exclusionem à duabus unciis, quæ hæredes conabantur alimenta ad illius vitam restringere; Cum de cætero, re ad dubietatis statum redacta, quærendum non erat amplius de successione jam consummata in alimentis commensurativè ad redditus duarum unciarum assignatis, ut etiam hodie comprobavit calculus super redditibus hæreditariis efformatus, ad firmata per *Surd. de Alim. tit. 3. quæst. 1. numer. 37. & tit. 4. quæst. 23. numer. 4. & seqq.* Et rursus postquam illa Sacra Rota canonizaverat in citata decis. 644. cor. bo.

Decisiones noviss. ad Castellum de Alimentis.

me. Emer. quæ nedum de stylo erat supponenda, sed etiam ex quo fuerat à Partibus acceptata, non poterat modo in discrimen revocari, Rot. in rec. dec. 316. numer. 13. & seq. in Romana Censuum super reservatis 15. Junii 1705. in fin. cor. bon. mem. Omasia, & in Faventina fideicommissi de Passis 17. Febr. 1713. §. Quibus omnibus coram R. P. D. meo Lancetta.

Et ita pro executione mandati ab A. C. relaxati, & consequenter pro denegatione novi mandati in subsidium per Antoniam expetiti, conclusum fuit, Partibus auditis &c.

R. P. D. ROUAULT de GAMACHES.

ROMANA CAMBII.

Lunæ 10. Januarii 1724.

ARGUMENTUM.

Creditor cambii fructus licitè recipere non potest nisi probata litterarum transmissione ad mundinas cum reditu & acceptatione per earum productionem, vel per æquipollentes probationes, quas in hoc casu deesse declaratur, rejectis pluribus argumentis ad id adductis.

SUMMARIUM.

- 1 Creditor cambii tenetur probare transmissionem litterarum ad mundinas, earumque reditum cum acceptatione ut fructus licitè recipere valeat.
- 2 Fructus exacti non facta hujusmodi probatione imputantur in sortem ipso jure.
- 3 Et Debitor si quid ultra sortem solvit repetit conditione indebiti.
- 4 Transmissio litterarum ad mundinas probatur per æquipollens.
- 5 Probatio transmissionis litterarum omissa in constitutione Piana censetur relicta sub dispositione juris.
- 6 Probationes à jure ad unam vel alteram speciem non coarctantur.
- 7 Transmissio litterarum posterioribus annis facta non inducit præsumptionem transmissionis pro annis præcedentibus.
- 8 Immo illam excludit, & de ratione.
- 9 Debitor solvendo fructus non fatetur veritatem transmissionis litterarum.
- 10 Usura est prohibita.
- 11 Nec confessionibus partium fit licita.
- 12 Transmissio litterarum eo magis excluditur quod deest confessio debitoris.
- 13 Transmissionis negativa resultat ab omissa descriptione in libris Creditoris.
- 14 Maxime si fuerint descriptæ litteræ spectantes ad alia cambia, & num. 18.
- 15 Negociatoribus creditur in iis quæ pertinent ad suum exercitium.
- 16 Libri probant contra scribentem.
- 17 Probatio per possibile in hac materia non admittitur.

F

19 Con-

- 19 Confessione propria non datur major probatio.
 20 Creditori asserenti solutiones cessisse in causam fructuum incumbit onus probandi.
 21 Exceptio usurarum in continenti probata impedit viam executivam, & effectum obligationis cameralis.

DECISIO XXVII.

Subiecta iterato Judicantium examini resolutione, qua die 23. Novembris 1722. coram Me dictum fuit constare de credito Marchionis Vincentii Nuñez contra P. Alexandrum Buffium tam pro restitutione fortis Cambii in scutis 1130. 33. quam pro solutione illius fructuum decursum ab anno 1716. in Audientia diei 12. Aprilis superioris anni Domini non fuerunt concordæ; sed hodiè ex novis in facto præsidii à Reo convento cumulatis; Recedendum esse à decisio, responderunt.

Jam hoc jure utimur ex declaratione Sancti Pii V. edita per Constitutionem inter suas in ordine la 118. §. Primum Bullar. nov. tom. 2. ut pro realitate Cambii, & legitima fructuum exactione requiratur transmissio litterarum ad Nundinas, & reditus illarum cum acceptatione Mercatoris, ad quem datæ sunt; adeo ut creditor, qui pro se redintegrando de quantitate mutuata habuit à debitore facultatem capiendi ad cambium in Plateis pecunias damno ejusdem Debitoris, si revera id fecisse non monstrat, teneatur solutiones nomine fructuum receptas imputare in sortem, in cujus causam juris autoritate cesserunt, ac si pro ipsa sorte numeratæ fuissent Bart. in l. Si non sortem numer. 4. ff. de condit. indebit. Rocc. disputat. Jur. cap. 95. numer. 24. & seqq. Ansaldo. de Comm. & Mercat. disc. 66. numer. 18. & 33. Rot. coram Peuting. decis. 356. §. fin. coram Bich. decis. 74. numer. 1. & 2. & decis. 130. numer. 7. & 8. coram Otthobon. decis. 2. numer. 23. Adden. ad Buratt. decis. 532. numer. 8. & in recent. decis. 192. numer. 3. & 4. par. 13. decis. 191. numer. 4. par. 18. Debitor autem, si quid præter sortem persolverit, valeat istud indebiti conditione repetere Noguero. allegat. 10. numer. 124. Surd. decis. 328. num. 3. & seq. Rot. coram Merlin. decis. 409. numer. 27. & 28. coram Dunozet. sen. decis. 276. numer. 6. in Perusina repetitionis Indebiti 4. Februarii 1692. §. Fundamentum coram Priolo, & in Romana Cambii 31. Januarii 1707. sub §. Cum enim coram Rmo P. D. meo Lancetta Decano.

Et idcirco, quoniam pro Cambio præsentis fuerunt titulo fructuum ad annuam rationem scut. 4. pro centenario solutæ tot pecuniæ ab anno 1684. usque ad annum 1716. quæ capitale Cambii excedunt, atque à dicto anno 1684. usque ad annum 1704. non docebatur de transmissio- ne spatiorum ad ferias, non erat amplius locus instantiæ per Marchionem Nuñez propositæ, sed Patri Buffio debet summa ultra sortem Cambii soluta restitui.

Porrò ad asserendam justitiam Cambiorum exactorum, & competentiam crediti, pro quo Marchio Nuñez agit, cum à dicto anno 1684. usque ad annum 1704. litteræ Cambiales non exhiberentur, contendebatur illarum interventum

posse per æquipollens evinci etiam sine materia- li productione litterarum Card. de Luc. de Camb. disc. 7. numer. 5. de quarum verificatione statim, ac laudata Piana Constitutio nihil statuit, cen- setur modum probationis sic omissum reliquisse sub dispositione Juris communis l. Commodissime ff. de lib. & posthum. l. Angel. conf. 110. Mart. de success. de legal. par. 2. quæst. 3. art. 2. per tot. Rot. decis. 323. in fin. par. 15. recent. & coram Ansaldo. decis. 12. numer. 57. & seqq. juxta quod facultas probationum latè patet, nec ad unam, aut aliam speciem probationum restringitur Mas- card. de probat. conclus. 1160. numer. 1. Fax Jordan. lucubr. vol. 3. lib. 14. tit. 17. numer. 74. & seqq. aliique congeiti per Sabell. in verb. probat. num. 2.

At non modo Actor æquipollentem hanc proba- tionem præstare non visus est per conjecturas ad eum effectum allatas, ut è contrario Reus gyrum pecuniarum voluit, ne cambia cen- seantur sicca, perspicuè circa tempus controver- sum excluderet. Et sanè primo loco interventus Nundinalium spatiorum haud concludenter probatus apparuit ex eo ratiocinio; quòd cum an- no 1684. supponendum sit Thomam Bacellium transmisisset litteras per Plateas, utpotè qui se obligavit erga Marchionem Franciscum Nuñez, quòd creditum cambiale ei cellum esset verum, & reale; ac rursus cum anno 1704. & 1705. constet dictum Marchionem Franciscum ad ef- fectivam litterarum expeditionem devenisse, po- sitis hujusmodi extremis temporis antecedentis, & subsequents justificantibus transmissio- nem, præsumi debeat eandem transmissio- nem habuisse quoque effectum tempore intermedio.

Etenim nec primum extremum, quòd Bacel- lus has litteras miserit benè suadet ex pro- missione veritatis, & realitatis Cambii cessi, quæ præ se fert quidem obligationem, & poten- tiam transmittendi spatia; sed neutiquam probat, quòd venerit ad actum transmissio- nis. Et quidquid etiam esset de hoc primo extremo, adhuc secundum demonstratæ transmissio- nis litterarum anno 1704. & 1705. minimè concludit ea- rumdem litterarum transmissio- nem pro annis antecedentibus ex regula, quòd ad præsumen- dum solitum ex facto hominis non admittitur illatio à præsentis in præteritum Alciat. de præsumpt. reg. 2. præsumpt. 26. numer. 6. Alexand. conf. 5. numer. 23. lib. 1. Antonell. de temp. legal. lib. 1. cap. 78. numer. 15. Bonden. coll. legal. 19. numer. 36. lib. 1. Ansaldo. disc. 89. numer. 15. Rot. coram Millino decis. 149. numer. 7. Immo potius eruitur oppo- situm, eo quia sicut Marchio Franciscus refer- re fecit in libros nummulariæ litteras scriptas anno 1704. & 1705. Ita si in præteritum quoque eæ fuissent transmissæ reperirentur juxta usum, & consuetudinem scribentis in Codicibus huic rei destinatis exaratae l. Si quis donaurus ff. de usufructu, Alexand. conf. 14. numer. 15. lib. 7. Surd. conf. 173. numer. 88. Ansaldo. de Comm. & Mercat. disc. 46. numer. 25. Cas- stald. consult. 136. numer. 9. Rot. coram Buratt. decis. 544. nu. 12. coram Cavaler. decis. 418. nu. 6. & in recent. decis. 305. nu. 18. par. 6. & decis. 249. nu. 11. par. 18.

Similique modo inefficax judicatum est aliud argumentum desumptum à solutione fructuum per Buffios continuata ab anno 1684. usque ad

ad annum 1716. ex quo subdebatur, quòd nisi pro justitia usurarum omnia concurrissent, Buffii destitissent à solutione. Quippe ipsi procedendo bona fide haud fuerunt solliciti in actu solutionum se certiores reddere de adimple- mento transmissio- nis pecuniarum per Plateas, fructusque numerarunt median- tibus mandatis, seu ordinibus directis à Marchione creditore ad eosdem Comites Buffios ad effectum solvendi Horatio Bonellio, allivise in mandato adjectis: quo pacto confectæ solutiones, utpotè referen- dæ ad suppositam litterarum transmissio- nem ad Nundinas, nullam secum ferunt debitorum agnitionem, & confessionem realitatis Cambiorum Scacc. de Camb. §. 2. glossa 5. numer. 99. Alex- and. conf. 80. numer. 17. lib. 3. Gratian. dis- ceptat. for. cap. 911. numer. 13. Rot. in recent. decis. 301. numer. 27. par. 5. & decis. 74. nu- mer. 37. coram Bich.

Quamquam in subiecta materia, etiam si debi- tores in solutione fructuum admisissent Cambia, & Recambia pro veris, & existentibus; adhuc creditori nullum extindè juvamen oriretur, nam ad evitandum periculum, labemque usurarum, quæ sunt prohibita Exod. cap. 22. Luc. cap. 6. cap. Quia in omnibus cap. Consultuit de usuris, Gloss. in l. 1. verb. Petrum Apostolum Cod. de summa Trinitate Greg. Tholosan. syntagm. jur. lib. 22. cap. 3. numer. 18. Rot. decis. 775. numer. 3. par. 1. & decis. 301. numer. 31. ad 40. par. 5. recent. ea est recepta sententia, ut non deferatur simplicibus assertionibus partium interesse habentium, ne in illorum potestate, & arbitrio sit facere licitum, quòd jure illicitum reputatur Bartol. in l. Si forte num. 4. de Castrensi pecul. Bald. in l. Rogasti §. Si sibi num. 7. ff. si certum petatur §. Bar- bos. Vol. decisivo 63. numer. 7. lib. 2. Rot. dicta decis. 775. numer. 2. par. 1. decis. 392. numer. 5. & 6. par. 16. dec. 191. numer. 8. & 9. par. 18. recent. coram Bich. decis. 74. numer. 25. de- cis. 130. numer. 13. coram Cerr. decis. 163. numer. 12. coram Benincas. decis. 338. num. 7. & in præallegata Romana Pecuniaria §. Nec ad evitan- dam coram Reverendissimo Lancetta Decano.

Proindeque ubi etiam procedendum foret cum opinione insinuata per clar. mem. Card. de Luc. de Camb. dicto disc. 7. numer. 5. ut nempe ad justificationem realitatis Cambiorum, tamen si desit productio spatiorum admittenda sit probatio aliunde per æquipollens, planè eo ipso, quòd insufficientis existimata fuit probatio in hy- pothesi præallegati discursus Card. de Luc. contra quem stetit nostri Sac. Auditorii iudicium in de- cis. 392. par. 16. recent. utcumque in eo casu concurreret præ cæteris confessio debitoris super inspectione, & conservatione spatiorum apud Campforem dicta decis. numer. 5. & 7. & disc. Card. de Luc. in princip. multo minus habenda erit probatio pro æquivalenti in nostra facti spe- cie, in qua deficit ejusmodi debitorum confessio super existentia, & intuitu litterarum l. Nec ex vera Cod. de acquir. possess. Gloss. in cap. Licet universis verb. Multo minus de Testibus, Everard. in topic. legal. loc. à major. numer. 1. Rot. decis. 257. numer. 15. par. 19. & in Mantiss. Card. de Luc. decis. 5. num. 6. lib. 3.

Facilius autem DD. in hunc sensum inclina- runt, quia visum est benè per Informantes pro Reo excludi requisitum gyrum pecuniarum per Nundinas, dum inspectis, & perquisitis ex de- creto Tribunalis Codicibus Rationis Bancariæ Marchionis Nuñez confectis ab anno 1684. usque

Decisiones noviss. ad Castellum de Alimentis.

que ad annum 1703. nulla comperta est parti- ta litterarum Nundinalium speccans, ac referi- bilis ad Cambium, de quo res est; undè satis- tis deprehendi negativam transmissio- nis spa- tiorum alias respondit Rota decis. 775. numer. 12. 1. in fin. parte 4. divers. coram Bich. decis. 74. numer. 40. & seqq. & in recent. decis. 57. sub numer. 4. parte 1. decis. 69. numer. 38. & decis. 224. numer. 4. parte 9. & post Torr. de Camb. decis. 34. numer. 1. Considerata præsertim, & concurrente in hisce libris pro dicto tempore descriptione litterarum Cambialium pertinentium ad alios Debitores, ex qua circumstantia vali- dius probatio negativa robur assumit, quia sic- uti spatia Nundinalia cernuntur in libris adno- tata pro aliis similibus Debitoribus Cambio- rum, ita omissa planè non fuisset transcriptio illorum pro Cambio inito cum Fratribus Buffiis, quatenus hæc prout alia transmissa fuissent Bar- tol. in l. Titia textores in 2. notabili ff. de legat. 1. Herculan. in tract. de negot. numer. 171. Cur. jun. conf. 106. numer. 14. Alb. conf. 709. numer. 1. & seqq. Bursatt. conf. 138. numer. 48. Cypic. Latr. consult. 649. sub numer. 10. & seqq. Mans. consult. 649. sub numer. 21. & 22. Ansaldo. disc. 46. sub numer. 25. Rot. coram Merlin. decis. 754. numer. 5. & coram Pamphil. decis. 422. nu- mer. 11.

Verum etiam non obscure conicere licebat, quòd anno dumtaxat 1704. Marchio Franciscus Nuñez coeperit hoc Cambium exercere in Pla- teis, statim ac litteræ isto anno ad eum effectum datæ continere agnitæ sunt summam, seu va- lutam scutorum 722. 06. auri Marcharum ad a- mullim respondentem juxta æstimationem tunc temporis forti principali præsentis Cambii scut. 1130. 33. Si enim annis antecedentibus Cre- ditor pecunias gyrasset per Plateas, quantitas Capitalis transmissi fuisset proportionabiliter aucta in Nundinis cujuslibet anni, ut testantur publici Urbis Negotiatores, quorum depositio- ni in re, in qua versantur, rectè fides adhibe- tur Rota decis. 183. numer. 6. & 7. part. 9. de 15. cif. 491. numer. 9. par. 13. decis. 80. numer. 4. par. 18. rec. & coram Bich. decis. 565. num. 12. coram Emerix jun. decis. 482. num. 7.

Tanto magis quia ita evenisse observabatur de aliis Cambiis in eosdem libris relatis, atque etiam ita successisse de hoc ipso Cambio con- troverso in sequentibus Nundinis anni 1704. alio- rumque annorum successivè decursum, in mo- dum ut istud, quòd anno 1704. incepit pro summa pari forti principali in Marchiis auri 722. 06. tractu temporis adeo excreverit, ut jam ascenderet non 1723. ad scut. 3974. 12. 8. auri Marcharum, quibus sanè libris Actor, pro quo scripti sunt, stare procul dubio tenetur Gen. 16. lib. 4. quæst. 2. de lib. mercat. numer. 1. & seq. Marquad. de jur. mercat. lib. 3. cap. 9. numer. 53. Stracc. eodem tract. par. 2. numer. 65. An- sالد. discurs. 51. numer. 3. Rota coram Dunozet. sen. decis. 222. num. primo, & coram Cerro decis. 898. numer. 5.

Nec turbavit ponderatio, quòd litteræ potue- rint ad Nundinas mitti per alios Mercatores juxta facultatem à Bacellio originario Credito- re reservatam, quòdque Creditores valeant, & quandoque soleant nudum, & simplex capitale transmitti absque accessione ab antecedenti- bus Nundinis producta. Quippè occurbat responso, quòd probatio per possibile vel- uti incerta, & æquivoca, nec à longè attingit

F 2 gradum